

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 77/13

Luxemburg, 25 iunie 2013

Concluziile avocatului general în cauza C-131/12
Google Spain SL, Google Inc./Agencia Española de Protección de Datos,
Mario Costeja González

Avocatul general Niilo Jääskinen consideră că furnizorii de servicii de motor de căutare nu sunt răspunzători, în temeiul Directivei privind protecția datelor, pentru datele cu caracter personal care apar pe paginile web pe care le prelucrează

Legislația națională privind protecția datelor li se aplică acestora în situația în care își stabilesc un sediu într-un stat membru a cărui activitate este orientată către locuitorii aceluși stat în vederea promovării și vânzării spațiului publicitar, chiar dacă din punct de vedere tehnic prelucrarea datelor se realizează în altă parte

La începutul anului 1998, un ziar cu difuzare largă în Spania a publicat în ediția sa tipărită două anunțuri cu privire la o licitație de imobile asociată unei proceduri de executare silită având legătură cu o datorie la asigurările sociale. O persoană era menționată drept proprietar al acelor imobile. Ulterior, editorul a publicat online o versiune electronică a ziarului menționat.

În noiembrie 2009, persoana menționată l-a contactat pe editorul ziarului afirmând că, la introducerea numelor și a prenumelui său în motorul de căutare Google, apare trimiterea la paginile cotidianului care conțin anunțurile respective. Aceasta susținea că procedura de executare silită fusese complet soluționată de mai mulți ani și era lipsită de relevanță în prezent. Editorul a răspuns că nu putea proceda la ștergerea datelor sale, întrucât publicarea se realizase la cererea Ministerului Muncii și Afacerilor Sociale din Spania.

În februarie 2010, persoana respectivă a contactat Google Spania și a solicitat ca la introducerea numelor și a prenumelui său în motorul de căutare Google linkurile către ziarul respectiv să nu mai apară în rezultatele căutării. Google Spania a transmis solicitarea către Google Inc., cu sediul social în California, Statele Unite, considerând că aceasta din urmă era societatea care furniza serviciul de căutare pe internet.

Ulterior, persoana menționată a formulat o reclamație la Agencia Española de Protección de Datos (Agenția spaniolă pentru protecția datelor, denumită în continuare „AEPD”) împotriva editorului și Google. Directorul AEPD a pronunțat la 30 iulie 2010 o decizie prin care a admis reclamația formulată împotriva Google Spania și Google Inc., pe care le-a obligat să adopte măsurile necesare pentru a scoate datele din indexul lor și pentru a face imposibil accesul ulterior la aceste date. Reclamația formulată împotriva editorului a fost însă respinsă deoarece publicarea datelor în presă fusese justificată din punct de vedere juridic. Google Spania și Google Inc. au formulat două acțiuni la Audiencia Nacional (Înalta Curte de Justiție, Spania), prin care au solicitat anularea deciziei AEPD. În acest context, instanța spaniolă a adresat Curții mai multe întrebări preliminare.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Niilo Jääskinen analizează, mai întâi, problema domeniului de aplicare teritorială a legislației naționale privind protecția datelor¹. Elementul principal care determină aplicabilitatea teritorială a legislației naționale în materie de protecție a datelor este *prelucrarea datelor cu caracter personal* efectuată în contextul activităților unui sediu al operatorului² aflat pe teritoriul statului membru. Cu toate acestea, Google susține că nu se

¹ Legislația națională de transpunere a Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

² Potrivit Directivei privind protecția datelor, „operatorul” este persoana fizică sau juridică care, singură sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal.

desfășoară în Spania nicio activitate de prelucrare a datelor cu caracter personal legată de motorul său de căutare. Google Spania acționează doar în calitate de reprezentant comercial al Google pentru funcții de publicitate. În această calitate, Google Spania a preluat responsabilitatea prelucrării datelor cu caracter personal legate de clienții spanioli care publică anunțuri.

Avocatul general consideră că această problemă ar trebui abordată ținând seama de modelul comercial al furnizorilor de servicii de motor de căutare pe internet. Acesta se bazează în mod normal pe publicitatea pe bază de cuvinte cheie, care reprezintă sursa de venit și rațiunea economică pentru punerea la dispoziție fără nicio remunerație a unui instrument de localizare a informațiilor. Entitatea responsabilă de publicitatea bazată pe cuvinte cheie este legată de motorul de căutare pe internet. Această entitate trebuie să fie prezentă pe piețele naționale de publicitate și acesta este motivul pentru care Google a înființat filiale în multe state membre. Prin urmare, în opinia sa, trebuie să se considere că un sediu prelucrează date cu caracter personal dacă este legat de un serviciu care este implicat în vânzarea de anunțuri publicitare adresate populației din statul membru respectiv, chiar dacă operațiunile tehnice de prelucrare a datelor sunt realizate în alte state membre sau în țări terțe. Din aceste motive, avocatul general Niilo Jääskinen propune Curții să declare că prelucrarea datelor cu caracter personal se desfășoară în contextul activităților unui sediu al operatorului și, în consecință, că **legislația națională privind protecția datelor se aplică furnizorului de motor de căutare atunci când înființează într-un stat membru un birou sau o filială, care este destinată promovării și vânzării spațiului publicitar de pe pagina motorului de căutare și a cărei activitate este orientată către locuitorii aceluia stat.**

În al doilea rând, în ceea ce privește poziția juridică a Google ca furnizor de motor de căutare pe internet, avocatul general amintește că, în 1995, când directiva a fost adoptată, internetul și motoarele de căutare erau fenomene noi, iar evoluția lor actuală nu a fost prevăzută de legiuitorul comunitar. El consideră că Google nu poate fi considerat, în general, „operator”³ al datelor cu caracter personal afișate pe paginile web pe care le procesează, operator care, potrivit dispozițiilor directivei, este răspunzător pentru conformitatea lor cu normele privind protecția datelor. Astfel, furnizarea unui instrument de localizare a informațiilor nu presupune niciun control asupra conținuturilor incluse pe paginile web ale terților. Aceasta nici măcar nu permite furnizorului de servicii de motor de căutare pe internet să facă deosebire între datele cu caracter personal, în sensul directivei, care au legătură cu o persoană fizică identificabilă și în viață, și alte date. În opinia sa, furnizorul de servicii de motor de căutare pe internet nu poate îndeplini nici în drept, nici în fapt, obligațiile operatorului prevăzute de directivă în ceea ce privește datele cu caracter personal de pe paginile web sursă găzduite pe servere ale terților.

Prin urmare, **o autoritate națională pentru protecția datelor nu poate solicita unui furnizor de servicii de motor de căutare să retragă o informație din indexul său, cu excepția cazurilor în care acest prestator de servicii nu a respectat codurile de excludere⁴ sau nu a respectat solicitarea site-ului web cu privire la actualizarea memoriei cache.** Acest scenariu nu pare relevant în prezenta cauză. O eventuală „procedură de notificare și de retragere” privind linkurile către paginile web sursă cu conținuturi nelegale sau inadecvate ține de răspunderea civilă reglementată de dreptul național și întemeiată pe alte motive decât protecția datelor cu caracter personal

În al treilea rând, **directiva nu stabilește un „drept general de a fi uitat”. În consecință, un asemenea drept nu poate fi invocat împotriva unui furnizor de servicii de motor de căutare în temeiul directivei, nici măcar în cazul în care aceasta este interpretată în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁵.**

³ A se vedea nota 2 de subsol.

⁴ Editorul unei pagini web sursă poate utiliza „coduri de excludere”, care recomandă motoarelor de căutare să nu indexeze sau să nu stocheze o anumită pagină web sursă ori să nu o afișeze printre rezultatele căutării. Utilizarea acestora indică faptul că editorul dorește ca anumite informații să nu fie extrase în vederea difuzării prin intermediul motoarelor de căutare.

⁵ În special, dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) și dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) prin raportare la libertatea de exprimare și de informare (articolul 11) și la dreptul de a desfășura o activitate comercială (articolul 16).

Drepturile de rectificare, de ștergere și de blocare a datelor prevăzute în directivă privesc datele a căror prelucrare nu respectă dispozițiile directivei, în special datorită caracterului incomplet sau inexact a datelor. Nu aceasta pare să fie situația în prezenta cauză.

De asemenea, directiva recunoaște oricărei persoane dreptul de a se opune în orice moment, din considerente întemeiate și legitime legate de situația sa particulară, prelucrării datelor care o privesc, exceptând cazul când dreptul intern prevede altfel. Cu toate acestea, avocatul general consideră că o preferință de ordin subiectiv nu reprezintă, în sine, un considerent întemeiat și legitim, astfel că directiva nu recunoaște unei persoane dreptul de a restricționa sau de a pune capăt difuzării datelor cu caracter personal pe care le consideră prejudiciabile sau contrare intereselor sale.

Este posibil ca răspunderea subsidiară a furnizorilor de servicii de motor de căutare pe internet prevăzută de legislația națională să determine obligații care pot implica blocarea accesului către site-uri web ale terților care includ conținuturi nelegale, precum paginile web care încalcă drepturile de proprietate intelectuală sau care afișează informații calomnioase sau cu conținut infracțional. În schimb, a solicita furnizorilor de servicii de motor de căutare pe internet să șteargă informații legitime și legale care fac parte din sfera publică ar determina o atingere a libertății de exprimare a editorului paginii web. În opinia avocatului general, aceasta ar reprezenta o cenzurare a conținutului publicat realizată de o persoană privată.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106